

Nucli d'Òrrius

Òrrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Alçada: 255 m

Coordenades:

Latitud: 41.55492
Longitud: 2.35482
UTM Est (X): 446197
UTM Nord (Y): 4600562

Classificació

Número de fitxa: 08153 - 70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XV-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Andreu d'Òrrius](#)

[Carrer Major](#)

[Passeig de les Oliveres](#)

Autoria de la fitxa: Virgínia Cepero González

Data de registre de la fitxa: dt., 21/12/2021 - 13:33

fitxa:

Descripció

Es tracta del conjunt arquitectònic i urbanístic, de perímetre irregular, que conforma el nucli antic d'Òrrius.

Es va desenvolupar a redós de l'església parroquial de Sant Andreu, situada al centre d'una petita elevació que la transforma en una fita dins del territori. Es caracteritza per un seguit de carrers de perfil estret, amb edificacions entre mitgeres, de planta rectangular i distribuïdes en planta baixa i una o dues plantes pis. També són característiques diverses cases aïllades i algunes masies urbanes. La majoria presenten cobertes de teula àrab, a una o dues vessants.

Les façanes mantenen una composició generalment asimètrica: porta d'accés i una finestra a mitja alçada en la planta baixa, i una o dues finestres en la planta pis.

El parament de la façana acostuma a ser arrebossat i pintat de blanc, amb decoració molt austera.

Observacions:

En destaquen les cases del carrer del Pont núm. 1 i 2, de la carretera d'Argentona núm. 1 i 2, del carrer Sant Andreu núm. 1 i 2 i del carrer Major núm. 8, entre moltes d'altres.

Història

La història del nucli antic d'Òrrius és molt remota i es troba vinculada a la de l'església parroquial de Sant Andreu, a redós de la qual es va desenvolupar.

L'església de Sant Cristòfol s'esmenta ja a la documentació de l'any 1043, quan el comte Berenguer Ramon I va vendre a Guadalt l'església de Sant Andreu d'Òrrius pertanyent a la jurisdicció del castell de Sant Vicenç (Arxiu Corona d'Aragó – Pere III (1366-67), fol.144).

El temple depenia de l'església de Sant Julià d'Argentona, amb caràcter de parròquia o ajut rural amb dret a cementiri propi, tot i que fins a finals de l'Edat Mitjana no va tenir sacerdot propi i era servida com a sufragània de la de Sant Julià d'Argentona.

